

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 19. Rituum Sinensium prohibitorum Vindices a Papa repressi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

„De cetero Deus, coram quo cor Sæc. XVIII.
 „nostrum inter gemitus effundimus, A. C. 1735.
 „testis nobis est, quam tenero, quamque
 „paterno amore Vos, Dilecti Filii am-
 „plectamur, auctoritate Apostolica de-
 „clarantes, & Dei nomine hortantes, ut
 „eodem corde, parique constantia in
 „communione Ecclesiæ perseveretis,
 „& caute ambulantes, adversus æter-
 „næ mortis pericula vigiletis, ac dia-
 „boli laqueis resistere studeatis; nul-
 „lum enim jucundius dolori nostro so-
 „latium afferre, nostramque securita-
 „tem firmare poteritis, quam si im-
 „motam subjectionem & obedientiam
 „erga decreta Apostolica exhibueritis.
 „Ac Vobis dilecti Filii, Apostolicam
 „benedictionem peramanter imperti-
 „mur &c. Ceterum Theodorus Pseudo-
 Archiepiscopus & ejus Capitulum,
 uti antea consueverant, ab hac Pon-
 tificis Constitutione, & vibrato in eos
 anathemate appellarunt.

§. XIX.

*Rituum Sinensium prohibitorum vin-
 dices a Papa repressi.*

Adhucdum rituum Sinensium a tot Vid. supra
 Pontificibus prohibitorum Propug- tom. 70. p.
 natores in eludendis horum Constitu- 659.
 tionibus non minus foecundi, quam sa- Bull. magn.
 gaces tom. 16. p.
 110. & tom.

Sæc. XVIII. gaces erant; quamvis enim Clemens
A. C. 1735 Papa XI. per suam Constitutionem
 quæ incipit: *Ex illa die* se huic contro-
 versis finem dedisse arbitraretur, non
 deerant tamen ex illis, qui quamvis
Sancæ Sedis auctoritatem sese quam maxi-
me revereri, eidemque ceteroquin arctiori
vinculo addictos profiteantur, humili ta-
 men & obsequenti animo illius judicis
 semet subicere renuerent, sed tanquam
 inobedientes ac captiosi homines ulte-
 rius cavillarentur; ut enim exactam
 Pontificis decisionis observantiam effu-
 gerent, præprimis caussabantur, hæc
 non habere vim indissolubilis legis, sed
 duntaxat præcepti mere Ecclesiastici in
 materia disciplinæ, quod non obliget
 si in illius executione grave occurra-
 incommodum, uti discurrebat P.
 Brandolinus: Proscripto hoc effugio
 mox aliud excogitarunt, asserentes
 hanc Pontificis Constitutionem esse de-
 bilitatam per permissiones, quas super
 iisdem ritibus iidem a Carolo Ambro-
 sio Mediobarbo Patriarcha Alexandri-
 no die quarta Novembris anno 1721
 extorserant. Cum autem idem Pat-
 riarcha satis aperte declarasset, men-
 tem suam non esse, ut quis his permis-
 sionibus promiscue ad dirigendos Neo-
 phitos uteretur, ac propterea illos non
 nisi caute, & urgente necessitate evul-
 gari

Vid. esam.
Et dif. dal
decreto da F.
Lucinop. 23.

Vid. supra
tom. 71. p.
77.

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

gari vellet, eo quod non nisi maximis animi angustiis obsessus, duntaxat œconomia quadam ad loci temporisque circumstantias prorsus necessaria usus fuisset, nec unquam ad has permissiones devenisset, si rem cum Episcopis probisque Viris discutiendi libertatem habuisset, hinc Clemens XII. Pontifex, cum non sine magno animi mœrore intelligeret, quod hæ permissiones non modo contra expressam præfati Patriarchæ voluntatem fuerint evulgatæ, sed etiam nonnulli communi earum abusu venerationem atque observantiam Pontificio decreto debitam eludere, & superstitionem tories damnatam resuscitare adlaborarent, de remedio contra hos refractarios serio cogitare cœpit. Acrius autem excanduit idem summus Pontifex, dum eidem ex Sinis perscriptum erat, quosdam Missionarios harum permissionum obtentu Christiani cultus puritatem antiquis rituum superstitionibus contaminare; indeque maximam inter Missionarios dissensionem exortam fuisse, aliis contentibus, Constitutionem, *Ex illa die*: omnem vim suam amittere, si permissiones illæ in praxi consistant; alii vero factis palam ostenderent, permissionum colore se ad prædictæ Constitutionis observantiam minime teneri, juxta illa,

F 5

quæ

Sæc. XVIII. quæ in ipsa Constitutione præscribuntur. Ut ergo Clemens XII. Christianæ Religionis puritatem, quæ in iis Regionibus per exactam præemoratæ Constitutionis observantiam servanda erat, assereret, & contra versus istiusmodi finem aliquando imponeret, examini perquam diligentem totum permissionum negotium commisit, ita ut illæ a Theologis, tum etiam a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacræ Inquisitioni præpositis, mature serioque discuterentur: hinc antequam supremam de illis sententiam pronuntiaret, ad pleniorum facti notitiam obtinendam, omnes, & singulos quotquot in Urbe existerent, Sinarum Missionarios, tum etiam complures juvenes, qui ex iis Regionibus in Europam, educationis, & Christianæ religionis addiscendæ causa, venerant, ad examen super his, servato juris ordine, vocari jussit, demum ex horum aliorumque relatione Pontifex compertum habebat, rituum prohibitorum vindices eo temeritatis fuisse prolapsos, ut Franciscum Peckini Episcopum adigerent, quatenus præfatæ Constitutionis observantiam ad tenorem dictarum permissionum limitaret. Horum ergo importunitate devictus Episcopus die

sexto

sexta Julii epistolam Pastoralem, & Sæc. XVIII.
A. C. 1735.
 aliam die vigesima tertia Decembris
 anno post Christum natum millesimo
 septingentesimo trigesimo tertio edidit,
 mandavitque, ut sub pœna suspensio-
 nis ipso facto incurrendæ, universi
 Diœcesis suæ Missionarij Constitutionem:
Ex illa die juxta permissiones observa-
rent, atque observari præciperent, si-
mulque Christi fideles quater singulis
annis in diebus omnium celeberrimis,
& maxime solemnibus tam in iis, quæ
Constitutione hac Apostolica prohiben-
tur, quam in his, quæ a Patriarcha
Alexandrino circa hos ritus permessa
fuere, exacte instruerentur, eo quod hæ
permissiones ad ea potissimum referan-
tur, quæ in præcitata Constitutione
fuiſſent solemniter interdicta: Igitur
tam audax Episcopi Pekinensis facinus,
cum Clemens XII. Pontifex æquo ani-
mo haud ferre posset, utramque illius
jam tum defuncti Episcopi epistolam
hoc anno damnavit, ac penitus rejecit,
die vigesima sexta Septembris edita hac
Constitutione.

„Apostolicæ sollicitudinis nobis di-
 „vinitus commissæ ratio nos admonet,
 „ut ea, quæ Christianæ Religionis,
 „Catholicæque fidei propagationi, ac
 „incrementis quacumque ratione obsi-
 „tere

Sæc. XVIII. „stere posse dignoscuntur, quantum
 A. C. 1735. „nobis ex alto conceditur, recidere
 „ac e medio tollere studeamus. Cur
 „itaque, sicut ad Apollolatus nostr
 „notitiam pervenit, occasione binarum
 „Epistolarum, quas Pastorales vocant
 „bon. mem. Francisci, dum viveret
 „Episcopi Pekinen. nuper defuncti, di
 „secta Julij & 23. Decembris anni 1733
 „circa Ritus Sinenses editarum, grave
 „in imperio Sinarum inter Apostolic
 „illarum partium Missionarios exorta
 „fuerint dissensiones, quæ uberes fru
 „tus, quos Sancta Mater Ecclesia e
 „assiduo operariorum in illam agri Do
 „minici partem missorum labore præ
 „stolatur, impedire aut morari possent
 „nos, ut pristina inter eos Missionario
 „pax, & animorum concordia, suble
 „tis quibusvis dissidiis, restituatur, d
 „opportuno in præmissis remedio pro
 „videre volentes, ac Epistolarum præ
 „dictarum tenores, & alia quæcumq
 „que etiam specificam, & individuan
 „mentionem, & expressionem requir
 „rentia, præsentibus pro plene, &
 „sufficienter expressis, & exacte speci
 „ficatis habentes, de nonnullorum ve
 „nerabilium Fratrum nostrorum Sanc
 „tæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium
 „qui jussu nostro Epistolas ipsas sedulo
 „ac diligenter examinarunt, consilio

„ac etiam motu proprio, & ex certa
 „scientia, & matura deliberatione no-
 „stris, deque Apostolicæ potestatis
 „plenitudine, binas memorati Francif-
 „ci Episcopi Pekinentis Epistolas Pasto-
 „rales præfatas, ac pœnas, & alia
 „quæcumque in eis contenta, cum
 „omnibus & singulis inde secutis, &
 „forsan quodocumque secuturis, pe-
 „nitus, & omnino nulla, invalida, &
 „irrita, nulliusque prorsus roboris, &
 „momenti esse, & perpetuo fore, te-
 „nere præsentium declaramus: & ni-
 „hilominus, ad maiorem cautelam,
 „& quatenus opus, illa omnia, & sin-
 „gula motu, scientia, deliberatione, &
 „potestatis plenitudine paribus, harum
 „serie itidem perpetuo revocamus,
 „cassamus, irritamus, annullamus, &
 „abolemus, viribusque & effectu peni-
 „tus, & omnino vacuumus, ac prore-
 „vocatis, cassatis, irritis, nullis, in-
 „validis & abolitis, viribusque, & ef-
 „fectu penitus, & omnino vacuis sem-
 „per haberi volumus: Nobis insuper,
 „& Apostolicæ sedi reservantes faculta-
 „tem Christi fidelibus in eodem Regno
 „degentibus aperiendi nostram, & dic-
 „tæ Sedis mentem, post maturam iti-
 „dem habitam deliberationem, super
 „aliis rebus, quæ hujusmodi mate-
 „riam respiciunt.

„Decer-

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

Sæc. XVIII.

A. C. 1735.

„Decernentes ipsas præsentis lit-
 „ras semper firmas, validas & efficaci-
 „existere, & fore, suosque plenarie
 „& integros effectus sortiri, & obtinere,
 „re, & ab omnibus, & singulis,
 „quos quomodolibet spectat & pro tem-
 „pore quodcumque spectabit; præ-
 „sertim vero Archiepiscopis, Episcopi-
 „pis, Vicariis, Pro-Vicariis, & Mis-
 „sionariis Apostolicis tam sæcularibus
 „quam cujusvis Ordinis, Congregatio-
 „nis, Instituti, & Societatis, etiam
 „Jesu Regularibus in supradicto Si-
 „rum Regno nunc & pro tempore ex-
 „stentibus, inviolabiliter, & incon-
 „se observari“.

Hæc cum Romæ circa hos ritus
 cernerentur, funestus plane Nuntius
 Milione Indica ad Papam deferebat
 res ita accidit; Florebat in Indiis Ori-
 entalibus quædam Colonia seu plani-
 tia dicta *Conceptionis Colonia*, Chuir-
 nanis, genti non minus numero, qua-
 morum feritate insigni subjecta. Ejus-
 populi a longo tempore Catholicam
 dem amplexati Divinum cultum sum-
 mo fervore ac pietate celebrarunt; In-
 micos tamen habebant Ingrorum popu-
 los, qui densis infidelitatis tenebris ob-
 fuscata jam dudum Catholicorum Co-
 loniam funditus devastandi consilia

cept

cepere: Eo fine die sexta Maij hujus Sæc. XVIII.
 anni magno numero ad arma concla- A. C. 1735.
 mant, classicum canunt, per montium
 & jugorum ardua sensim propius ad
 Coloniam procedunt, quin vel obscura
 de infesto eorum accursu notitia habe-
 retur: Ita hoc successu minime impro-
 spero elati, toto imperu in imparatos,
 nilque mali suspicantes irruunt, & re-
 pentino terrore Neophytos pene exani-
 mant, obvios quosque trucidant, ce-
 teros dispergunt, & omnia uno mi-
 scent interitu; demum vero continuata
 rabie in Templum velut lymphati in-
 volant, precibus intentos nullo sexus
 ætatis aut conditionis habito respectu
 promiscua cæde delent, & Patrem Ju-
 lianum Lizardium, qui tum in Altari
 rem Sacram peragebat, indomitis fu-
 riis aggrediuntur, ab ara violenter ab-
 strahunt, ac vinculis ligatum extra
 Ecclesiam raptant, crudeliori suppli-
 cio reservatum. Postea in lapides,
 Ecclesiæ ornatus, Sacrasque imagines
 sæviunt, & Thaumaturgæ Virginis
 Mariæ statuam capite truncant, Tem-
 plum deprædantur, devastant, ac de-
 nique incendio delent, puerum vero,
 qui ad altare serviebat, Sacritiæ inclu-
 dunt, ut vivus combureretur. Nondum
 tamen satiata erat eorum feritas: no-
 bilior enim inhumani furoris victima ad-
 huc

Sæc. XVIII
A. C. 1735

huc supererat P. Lizardius Vir Apostolicus; hunc ergo manibus pedibusque ligatum per integram leucam extra Coloniam raptant, rupi vicinæ appendunt, sagittis confodiunt, ac demum ejus corpus in frustra conscissum sacrilega ingluvie devorant. Ast horum Martyrum Sanguis, Christianorum erat seminarium; eodem enim adhuc anno P. Fouquei Missionarii Zoulo Guyonæ Palicuri incolæ fidem Catholicam magno numero profitebantur.

§. XX.

Sinensis Imperatoris obitus, ac Religionis Status sub ejus Successore.

Præter hæc controversias inter Missionarios agitatae ac Religionis Catholicæ incremento multum nocivæ extremum illius excidium promovebant odio & invidia Mandarinorum; Hi enim sparsis in Catholicos calumniis, falsoque impactis criminibus Imperatoris animum tantopere exasperabant, ut aliunde juratus Christianæ Religionis Hostis, omnibus Viris Apostolicis ex universo Imperio depulsis desertos Christianos vario tormentorum genere exterminare decerneret: pauci erant, qui